

DECIZIA nr. 331 /2009
privind solutionarea contestatiei formulata de contribuabila
w, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatiilor a fost sesizata cu adresa nr., inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. de catre Administratia Finantelor Publice sector 2 cu privire la contestatia formulata de contribuabila **w**, CNP, cu domiciliul in Bucuresti, sos. , nr. sector 2 si domiciliul ales.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 15.10.2009, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector 2 sub nr. , il constituie Decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule inregistrata sub nr. , comunicata contestatarei sub semnatura de primire la data de 02.10.2009, prin care s-a stabilit o taxa de poluare autovehicule obligatia de plata in suma de lei.

Avand in vedere dispozitiile art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.(a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei formulata de doamna **w**.

I. Doamna **w** solicita anularea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. prin care s-a stabilit obligatia de plata in suma de lei reprezentand taxa de poluare, considerand-o nelegala si solicita revocarea acesteia si inlesnirea procedurii de inmatriculare fara plata taxei pentru urmatoarele considerente:

1. Dispozitiile OUG nr.50/2008 sunt contrare prevederilor art.90 din Tratatul privind instituirea Comunitatii europene care interzice discriminarea fiscala intre produsele provenite dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene si cele de pe piata interna si care sunt de natura similara.

2. Articolul 11 din Constitutie ce prevede obligatia statului roman de a indeplini intocmai obligatiile ce-i revin prin tratatele la care este parte este incalcat de prevederile art.4 si urmatoarele din OUG nr.50/2008.

3. Potrivit art.148 alin. (2) din Constitutia Romaniei reglementarile comunitare au prioritate fata de dispozitiile contrare din legile interne.

4. Invoca in sustinere sentinta civila nr. 2320/2008 pronuntata de Tribunalul Cluj- prin care instanta a dispus obligarea Institutiei Prefectului jud. Cluj- Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere si Inmatriculare a Vehiculelor la inmatricularea autovehiculului fara plata taxei de poluare prevazuta de OUG nr.50/2008.

II. Prin Decizia de calcul a taxei de poluare pentru autovehicule inregistrata sub nr. , Administratia Finantelor Publice sector 2 a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de lei, in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

III. Fata de constatarile organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au stabilit corect taxa pe poluare in suma de lei pentru autovehiculul marca, an fabricatie 2000, in conditiile in care stabilirea taxei pe poluare a fost efectuata in baza documentelor depuse de contribuabila.

In fapt, prin cererea inregistrata la organul fiscal sub nr. , doamna **w** a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicul in vederea primei inmatriculări in Romania a unui autovehicul marca, tip, categoria autoturism M1, norma de poluare E3, numarul de identificare, an fabricatie 2000, capacitate cilindrica cmc, data primei inmatriculări 03.10.2000, anexand in copie cartea de identitate a autovehiculului precum si documentul care atesta data primei inmatriculări.

Urmare solicitării doamnei **w** si a documentelor anexate, AFP Sector 2 a intocmit Decizia de calcul a taxei de poluare pentru autovehicule inregistrata sub nr. prin care a stabilit o taxa pe poluare pentru

autovehicul in suma de lei, folosind aplicatia informatica elaborata de A.N.A.F. - D.G.I.T., in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

In drept, conform prevederilor O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 1. - (1) Prezenta ordonanta de urgenta stabileste cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumita în continuare taxa, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu si se gestioneaza de Administratia Fondului pentru Mediu, în vederea finantarii programelor si proiectelor pentru protectia mediului. (...)”

“Art. 3. - (1) Intra sub incidenta taxei autovehiculele din categoriile M_1 - M_3 si N_1 - N_3 , astfel cum sunt acestea definite în RNTR2. (...)”

“Art. 4. - Obligatia de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;
b) la repunerea în circulatie a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 si 9”

“Art. 5.- (1) Taxa se calculeaza de autoritatea fiscala competenta.

(2) Pentru stabilirea taxei, persoana fizica sau persoana juridica, denumite în continuare contribuabila, care intentioneaza sa efectueze înmatricularea autovehiculului va depune documentele din care rezulta elementele de calcul al taxei, prevazute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonante de urgenta.

In ceea ce priveste sfera de aplicare a Codului de procedura fiscala si aplicarea unitara a legislatiei, prin O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata se precizeaza:

“ Art. 1 (1) Prezentul cod reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si bugetelor locale, prevazute de Codul fiscal. “

“ 1 (3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale în legatura cu:

a) înregistrarea fiscala;
b) declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;
c) solutionarea contestatiilor împotriva actelor administrative fiscale.”

“Organul fiscal este obligat sa aplice unitar prevederile legislatiei fiscale pe teritoriul României,urmarind stabilirea corecta a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat .“

Din cele prezentate reiese ca organele fiscale teritoriale au obligatia de a aplica intocmai prevederile legale, respectiv OUG nr.50/2008.

Ca urmare la stabilirea sumei de plata organul fiscal teritorial a aplicat intocmai prevederile OUG nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, stabilind taxa in functie de documentele anexate de contribuabila la cererea pentru stabilirea cuantumului taxei datorate.

Se retine ca regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat in vigoare de la data de 1 iulie 2008, conform art. 14 din OUG nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicata în Monitorul Oficial nr. 327 din 25 aprilie 2008, care stabileste, începând cu data de 1 iulie 2008, cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu destinatia de venit la bugetul Fondului pentru mediu fiind gestionata de Administratia Fondului pentru Mediu, în vederea finantarii Programelor si proiectelor pentru protectia mediului, reprezentand optiunea legiuitorului national urmare abrogarii art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, cata vreme legislatia fiscala prevede in mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei inmatriculari, rezulta ca aceasta este in mod legal datorata.

In ceea ce priveste prevederile comunitare invocate in sustinerea contestatiei, se retine ca art. 148 din Constitutia Romaniei instituie suprematia tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, fata de dispozitiile contrare din legile interne, “ respectarea prevederilor actului de aderare” iar in conformitate art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr.157/2005 “ cadru europeana este un act legislativ care **obliga**

orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul care trebuie obținut, lasând în același timp autorităților naționale competența în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor”

Rezultă ca legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului.

Astfel, potrivit art. 90 primul paragraf din Tratatul Comunităților (Uniunii) Europene și potrivit art. III-170 - secțiunea VI - "Dispoziții fiscale" din Tratatul de instituire a Comunității Europene, ratificat prin Legea nr. 157/2005:

“Nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.”

Din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Comunităților Europene a rezultat că tratatul nu este încălcat prin instituirea unei taxe pe poluare în momentul primei înmatriculări a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intră în regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitării prerogativelor suverane ale statelor membre.

De asemenea, din HG nr. 686/2008 nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelată cu vechimea, rulajul mediu anual și starea generală standard și reprezintă reflectia în plan fiscal a principiului **“plateste”**, principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Afirmatiile contestatei, precum că, taxa pe poluare reglementată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului este ilegală, și discriminatorie nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât OUG nr. 50/2008 a fost emisă în temeiul art. 115 alin. 4 din Constituția României și a fost adoptată: **“în scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricărui consecințe juridice negative ale situației actuale și a considerat că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.**

De asemenea, cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin OUG nr. 50/2008 și la respectarea de către aceasta a dispozițiilor art. 148 alin. (4) din Constituție, *Curtea Constituțională prin Decizia 802/2009 din 19/05/2009 (definitivă și general obligatorie) publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 428 din 23/06/2009 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, în ansamblu, și, în special, a celor ale art. 11 din aceeași ordonanță de urgență a statuat:*

” I. Cu privire la criticile de constituționalitate extrinsecă, și anume pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (5) din Constituție, se reține că ordonanță de urgență criticată a fost adoptată în contextul în care Comisia Europeană deschisese procedura de infringement împotriva României în temeiul art. 226 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene. Pentru a evita o eventuală procedură în fața Curții de Justiție a Comunității Europene, Guvernul a emis această ordonanță de urgență. În expunerea de motive, pentru a se justifica starea extraordinară, precum și urgența reglementării, se invocă necesitatea adoptării de măsuri pentru a se asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Curtea constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituție, autoritățile statului român s-au angajat să garanteze ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din tratatele constitutive ale Uniunii Europene, din reglementările comunitare cu caracter obligatoriu și din actul de aderare. În acest sens, Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană. Astfel, folosirea ordonanțelor de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declansarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională. În aceste condiții, se constată că ordonanța de urgență criticată respectă exigentele art. 115 alin. (4) din Constituție.

De asemenea, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 a fost adoptată în ședința de Guvern din 21 aprilie 2008, depusă spre dezbateră în procedură de urgență la Senat pe data de 24 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, și a intrat în vigoare la 1 iulie 2008.

Prin urmare, sunt respectate exigentele art. 115 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia ordonanțele de urgență intră în vigoare numai după depunere spre dezbatere în procedură de urgență la camera competentă și după publicarea în Monitorul Oficial al României.

În final, Curtea mai reține că ordonanța de urgență nu este un act normativ inferior legii din punct de vedere al forței juridice. Aceasta se adoptă în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, text care permite Guvernului să emită astfel de ordonanțe cu condiția respectării unor exigente strict stabilite prin textul Constituției

II. Cu privire la criticile de constitutionalitate intrinseci a ordonanței de urgență, se rețin următoarele:

1. Obligatia pozitivă a statului român de a asigura un cadru legislativ adecvat pentru exercitarea dreptului la un mediu sănătos este realizată tocmai prin prevederile ordonanței de urgență criticate; acest act normativ taxează, în funcție de anumite criterii, autovehiculele pentru poluarea pe care o produc. De altfel, sub aspect fiscal, o atare taxă este expresia la nivel legal a textului constituțional al art. 35.

2. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 249 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008, a reținut că este competentă să se pronunțe asupra proportionalității și echității impozitelor, taxelor sau oricăror alte contribuții fiscale. În consecință, raportat la cauza de față, Curtea reține că, deși principiul enunțat de autorul excepției - poluatorul plătește - nu este de rang constituțional, din punct de vedere al echității, o atare taxă trebuie plătită de către poluator, situație care se regăsește în ipoteza normelor legale criticate. De asemenea, se constată că, prin taxa pe poluare, legiuitorul nu a anticipat cantitativ poluarea pe care o realizează autovehiculul respectiv pentru că în funcție de aceasta să regularizeze sau nu taxa, ci a stabilit o taxă calculată în funcție de gradul prestabilit de poluare al vehiculului. În cauza de față, nu suntem în fața unei taxe plătite anticipat, ci a uneia care este exigibilă la prima înmatriculare a autovehiculului. Astfel, nu se poate reține nicio încălcare a principiului constituțional al aezării juste a sarcinilor fiscale prevăzute de art. 56 alin.(2) din Constituție.

3. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 139 alin. (3) din Constituție, se constată că textul ordonanței de urgență criticate cuprinde suficiente prevederi care să asigure și să garanteze afectarea specială a sumelor de bani rezultate din plata taxei pe poluare. Astfel, art. 1 alin. (1) prevede că taxa pe poluare constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului. Totodată, alineatul 2 al aceluiași articol prevede programele și proiectele pentru protecția mediului finanțate din plata taxei pe poluare. Mai departe, art. 5 alin. (4) prevede că taxa se plătește de către contribuabil într-un cont distinct deschis la unitățile Trezoreriei Statului pe numele Administrației Fondului pentru Mediu. Desigur, nerespectarea cu intenție de către funcționarii statului a prevederilor acestei ordonanțe de urgență sub aspectul afectării speciale a sumelor de bani încasate constituie infracțiune și se pedepsește potrivit art. 302¹ din Codul penal.

4. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din ordonanța de urgență, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr.499 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2009, a stabilit, în esență, că taxa instituită inițial prin art. I din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, avea un pronunțat caracter de taxă pe poluare, o atare concluzie fiind întărită de faptul că anexa nr. 4 din lege stabilea că valoarea taxei depinde de capacitatea motorului, de standardele de emisie și de vârsta autovehiculului. Prin urmare, Legea nr. 343/2006 are un obiect concret de reglementare, și anume instituirea unui venit la bugetul de stat sub forma unui impozit indirect, materia impozabilă constituind-o autovehiculele înmatriculate pentru prima dată în România, scopul declarat al acestei reglementări fiind acela de protecție a mediului.

Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 nu cuprinde dispoziții de natură a duce la concluzia că instituie o nouă taxă, ci doar redefineste taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, astfel cum rezultă din prevederile art. 4 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008. Redefinirea unei taxe printr-un act normativ distinct față de cel inițial nu echivalează cu instituirea unei noi taxe, atât timp cât natura juridică a celor două taxe este identică.

Faptul că inițial taxa a fost definită ca taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și, ulterior, a fost definită drept taxă pe poluare nu poate acredita ideea că se instituie taxa pe poluare pentru trecut, câtă vreme taxa fusese deja plătită, iar art. 11 din ordonanța de urgență viza numai restituirea sumei plătite în plus față de cuantumul datorat, nu și situația în care, prin noua reglementare, cuantumul taxei s-ar fi majorat. De asemenea, nici faptul că veniturile realizate prin plata acestei taxe sunt afectate unui fond sau altul nu este un motiv de a se susține că legiuitorul a reglementat două taxe distincte din moment ce ambele reglementări normative vizează o taxă pe poluare. Astfel, natura juridică a taxei a rămas nealterată - taxă pe poluare -, ceea ce s-a modificat a fost doar modalitatea de calcul al acesteia, și anume cuantumul ei.

De altfel, cuantumul taxei a fost din nou modificat prin Ordonanta de urgență a Guvernului nr.7/2009 reducându-l cu o treime, fapt ce nu echivalează cu concluzia că ar fi vorba de reglementarea unei alte taxe.

De asemenea, se retine că textul contestat reprezintă o normă de procedură care dă posibilitatea contribuabilului ce a achitat o sumă mai mare în raport cu cea datorată să își recupereze suma plătită în plus, normă, care, de altfel, îi este și favorabilă.

În consecință, Curtea urmează să respingă ca neîntemeiată excepția de neconstitucionalitate invocată”.

Mai mult, aceasta taxa pe poluare a fost stabilita ca urmare a solicitării contestatarei care prin cererea depusa la organul fiscal a solicitat să efectueze prima înmatriculare a unui autovehicul în România.

Contestatară a încercat să invoce aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerat de plata sumelor ce le datorează Administrației Fondului pentru Mediu, corect calculate din moment ce nu s-au propus probe din care să rezulte un alt cuantum, astfel încât nu se justifică solicitarea acesteia.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se retine ca taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituită în scopul asigurării protecției mediului, cu luarea în considerare a legislației comunitare și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și după parcurgerea unui proces de audiere publică ce a asigurat transparența în promovarea acestei taxe și ca aceasta taxa reprezintă opțiunea legiuitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, conform caruia: “ **reglementarilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.**” motiv pentru care contestația doamnei va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de lei, reprezentând taxa pe poluare stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr..

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației invocarea sentinței civile nr. /2008 pronunțată de Tribunalul, întrucât aceasta nu este aplicabilă în speta supusă soluționării, practica judiciară fiind unanima în a recunoaște caracterul de îndrumare și nu de izvor de drept.

Pentru considerentele arătate și în temeiul O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, HG nr. 686/2008, Tratatul Comunității Europene, ratificat prin Legea nr. 157/2005, art. 13 și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată, art. 115 alin. (4) și art. 148 alin (2) din Constituția României, Decizia 802/2009 din 19/05/2009 pronunțată de Curtea Constituțională

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de doamna **w** împotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., prin care Administrația Finanelor Publice sector 2 a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule în suma de lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.